

ROMÂNIA TRIBUNALUL CARAȘ-SEVERIN SECȚIA COMERCIALĂ ȘI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.

SENTINȚA NR.

PREȘEDINTE:

GREFIER:

S-a luat în examinare acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE x, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către greșierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar;

Instanța constată că mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 16.09.2011, care face parte integrantă din prezenta sentință și când instanța, pentru a da posibilitate reprezentantei reclamantei să depună la dosarul cauzei concluzii scrise, a amânat pronunțarea hotărârii asupra cauzei de față la data de 23.09.2011.

TRIBUNALUL Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele: Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20.04.2011, sub nr. de dosar x/2011, reclamanta S.C. „x” S.R.L. a formulat contestație împotriva deciziei nr. 82 privind soluționarea contestației formulate de către reclamantă, înregistrată la pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x sub nr. x/30.11.2010 și împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/01.11.2010a Direcției Generale a Finanțelor Publice x - Activitatea de inspecție fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. x/01.11.2010 care a stat la baza emiterii acestei decizii, solicitând anularea acestora.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin decizia de impunere fiscală nr. x/01.11.2010 Direcția Generală a Finanțelor Publice x a stabilit pentru reclamantă obligații fiscale suplimentare de plată, în sumă de suma de 22.460 lei, reprezentând impozit pe salarii, contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurări de sănătate, contribuția pentru șomaj, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția pentru concedii și indemnizații și contribuția pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precum și majorări de întârziere aferente acestora.

Perioada pentru care organul fiscal a calculat aceste obligații este 01.12.2006-20.04.2010, iar majorările de întârziere au fost calculate de organul fiscal pentru perioada 25.01.2007 - 31.10.2010, intervenind astfel termenul general de prescripție de trei ani.

De asemenea, orgajul fiscal a considerat că toate aceste contribuții și majorări de întârziere, societatea le datorează pentru domnul z care, precizează reclamanta, nu este angajatul societății reclamante, ci este fratele administratorului societății S.C. x S.R.L.

În urma contestației formulate la Direcția Generală a Finanțelor Publice x și înregistrată sub nr. x/30.11.2010 a fost emisă decizia nr. /30.12.2010, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, contestația formulată pentru suma totală de 17.344 lei.

Reclamanta consideră că există o contradicție între decizia nr. /01.11.2010 și cele dispuse prin decizia nr. /30.12.2010 privitor la faptul că pe de o parte se respinge contestația formulată de societatea reclamantă, iar pe de altă parte se desființează parțial decizia de imputare nr. /01.11.2010, urmând ca în același timp să se efectueze o nouă verificare de alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere și să se emită o nouă decizie pentru aceeași perioadă și aceeași sumă.

Reclamanta menționează că decizia de impunere se bazează pe raportul de inspecție fiscală nr. /01.11.2010, ca urmare a sesizării Inspectoratului Teritorial de Muncă și a procesului verbal nr. /20.04.2010. În prezent, societatea este în litigiu cu Inspectoratul Teritorial de Muncă, pe rolul Judecătorei x a fiind dosarul nr. x/2010, având ca obiect contestație la procesul verbal de contravenție întocmit de I.T.M., prin care societatea reclamantă a fost amendată cu suma de x lei.

De altfel, acest proces verbal care a fost contestat în instanță se bazează pe o declarație a domnului z, fratele administratorului, arată reclamanta. Acesta a fost în eroare atunci când a

menționat că este angajatul societății reclamante, el fiind, de fapt, fratele administratorului, ajutând firma. între domnul z și societatea reclamantă nu există raporturi contractuale de muncă, nefiind încheiat un contract individual de muncă, încheierea contractului individual de muncă presupunând un acord expres din partea ambelor părți.

Având în vedere că organul fiscal, în decizia nr. x/30.12.2010, menționează că nu poate fi reținută afirmația reclamantei potrivit căreia

aceasta este în litigiu cu LT.M. x, prin care s-a contestat un proces verbal de contravenție, întrucât prin procesul verbal de contravenție a fost sancționată contravențional, iar obiectul prezentei contestații îl constituie decizia de impunere nr. x/01.11.2010 emisă în baza raportului de inspecție fiscală, reclamanta consideră că nu se explică faptul că acest raport de inspecție fiscală a fost întocmit în baza unor presupuse declarații pe care domnul x le-ar fi dat la Inspectoratul Teritorial de Muncă x.

Reclamanta precizează că activitatea societății a fost afectată de criza financiară și, ca urmare a acestui fapt, societatea reclamantă nu-și mai desfășoară activitatea, fiind suspendată în perioada 21.04.2010 -22.04.2013.

în drept, invocă prevederile art. 28 alin. 1 din Legea nr. 19/2000, art. 10, art. 14, art. 16 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În motivare, pârâta arată că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală nr. x/01.11.2010 s-a menționat că în data de 16.06.2010 s-a efectuat un control inopinat finalizat prin procesul verbal nr. x/16.06.2010, prin care s-a constatat că societatea angajează fără contract de muncă pe domnul x, fiind găsit la lucru de organele de control ale LT.M. x, declarând că a muncit fără acte legale în perioada 01.12.2006 - 20.04.2010.

Mai mult decât atât, pârâta arată că din declarația domnului x reiese faptul că lucrează la S.C. „x” S.R.L. din decembrie 2006 timp de 8 ore pe zi, cu un salariu de x lei net lunar și nu a semnat nici un contract de muncă cu angajatorul. Societatea pe perioada 01.12.2006 - 30.04.2010 nu a întocmit state de plată, nu a calculat și nu a declarat obligații de plată la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale și fondurile speciale.

Menționează că, calculul diferențelor constatate privind drepturile salariale ale angajatului s-au efectuat la nivelul salariului minim pe economie la care au fost aplicați coeficienții de ierarhizare, pentru fiecare perioadă în parte, conform legislației în vigoare.

în apărare invocă prevederile art. 115 Cod procedură civilă.

Procedând cu prioritate, în conformitate cu prevederile art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, la soluționarea excepției prescripției invocate de reclamantă, tribunalul constată următoarele:

Pârâta a calculat, în sarcina reclamantei, obligații fiscale suplimentare prin decizia de impunere nr. x/2010, pentru perioada

01.12.2006 - 20.04.2010 pentru obligația fiscală principală și pentru perioada 25.01.2007 - 31.10.2010 pentru accesoriile aferente.

în susținerea excepției invocate, reclamanta arată că a intervenit termenul general de prescripție de trei ani pentru obligațiile calculate de pârâtă.

Potrivit dispozițiilor art 91 alin. 1 și 2 Cod procedură fiscală dreptul organului fiscal de a stabili obligațiile fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea prevede altfel; termenul de prescripție începe să curgă de la data de 01 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

în conformitate cu prevederile legale aplicabile, tribunalul constată că nu a intervenit prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligațiile fiscale și, pe cale de consecință, va respinge, ca neîntemeiată, excepția invocată de reclamantă.

Din analiza materialului probator administrat în prezenta cauză, tribunalul reține următoarele:

Prin contestația formulată reclamanta S.C. „x” S.R.L. a solicitat anularea deciziei nr. x/30.12.2010 și a deciziei de impunere nr. x/01.11.2010 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. x/01.11.2010.

Tribunalul reține că, urmare a sesizării formulate de către Inspectoratul Teritorial de Muncă x, conform adresei nr. x/26.04.2010 și a procesului verbal de control nr. x/20.04.2010, pârâta a efectuat

o verificare a societății privind modul de calcul și evidențiere a impozitelor și contribuțiilor datorate bugetului general consolidat al statului (fila 224-225 dosar).

În raportul de inspecție fiscală nr. x/01.11.2010 sunt cuprinse constatările inspecției fiscale, potrivit cărora s-a reținut în sarcina reclamantei că nu a întocmit, în perioada 01.12.2006 - 30.04.2010 state de plată, nu a calculat, nu a înregistrat în contabilitate și nu a declarat obligațiile de plată la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale de stat și la fondurile speciale pentru angajatul z (fila 148-162 dosar).

În baza raportului de inspecție fiscală, pârâta a emis decizia de impunere nr. x/01.11.2010, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum total de x lei, constând în debitul principal (reprezentând impozitul pe venit, contribuția de asigurări sociale, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția de asigurări de șomaj, contribuția pentru asigurare pentru accidente, pentru concedii și indemnizații, contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale) și accesoriile aferente debitului principal (fila 163-168 dosar).

Prin decizia nr. x/30.12.2010 pârâta a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr.

x/01.11.2010, având la bază raportul de inspecție fiscală nr. x/01.11.2010, pentru suma totală de x lei și s-a dispus desființarea, parțială, a deciziei de impunere pentru suma totală de x lei (fila 12-23 dosar).

Tribunalul reține faptul că în urma unui control efectuat de Inspectoratul Teritorial de Muncă x, în perioada 24.03.-20.04.2010, cu privire la respectarea dispozițiilor Legii nr. 53/2002, a Legii nr. 130/1999 și a H.G. nr. 461/2000, s-au stabilit în sarcina reclamantei mai multe măsuri printre care și obligația reclamantei de a încheia contract individual de muncă în formă scrisă pentru x, de la data efectivă a începerii activității acestuia la societatea reclamantă (fila 225-226 dosar).

Urmare acestui control reclamanta a fost sancționată contravențional prin procesul verbal de contravenție nr. x/20.04.2010 pentru faptul că nu a întocmit contractul individual de muncă pentru x, care a declarat că lucrează la societate din decembrie 2006, în funcția de șofer, dar nu a semnat contract de muncă (fila 223 și 227-228 dosar).

Reclamanta a formulat plângere contravențională împotriva procesului verbal de contravenție nr. x/2010, plângere care a fost respinsă, în recurs, prin decizia nr. x/16.03.2011 de către Tribunalul x în dosarul nr. x/2010, întrucât s-a reținut că reclamanta - petentă nu a încheiat contract individual de muncă pentru x (fila 233-235 dosar).

Având în vedere starea de fapt mai sus reținută, din care rezultă obligația reclamantei de a încheia contract individual de muncă pentru x, tribunalul apreciază că pârâta a procedat legal la evidențierea, calcularea și stabilirea în sarcina reclamantei a obligațiilor fiscale suplimentare aferente datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale și fondurilor speciale aferente drepturilor salariale pentru x, stabilite prin decizia de impunere.

Prin decizia nr. x/30.12.2010, pârâta a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei nr. x/2010, pentru suma de x lei și a dispus desființarea parțială a deciziei nr. x/2010 pentru suma totală de x lei, reprezentând contribuția de asigurări de sănătate și accesoriile aferente, urmând ca organele fiscale să efectueze o nouă verificare, în conformitate cu prevederile legale.

Tribunalul apreciază că decizia nr. x/30.12.2010 a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, neexistând niciun motiv de anulare a acesteia.

Tribunalul va înlătura apărările reclamantei, referitoare la faptul că activitatea societății a fost suspendată în perioada 21.04.2010 -22.04.2013, întrucât nu au relevanță în prezenta cauză, deoarece obligațiile fiscale au fost calculate pentru perioada 01.12.2006 -20.04.2010, perioadă anterioară suspendării.

De asemenea, tribunalul va înlătura și susținerea reclamantei, referitoare la faptul că nu există încheiat contract individual de muncă pentru x și, ca atare, nu datorează obligații fiscale calculate de pârâtă, având în vedere că prin procesul verbal de control nr. x/20.06.2006, Inspectoratul Teritorial de Muncă x a stabilit ca societatea să ia măsura încheierii contractului individual de muncă.(de la data începerii activității) pentru x.

Tribunalul constată că susținerile reclamantei, referitoare la faptul că x și-a achitat personal contribuția de sănătate nu sunt relevante în cauză, raportat la faptul că prin decizia nr. x/2010 a fost desființată, parțial, decizia de impunere nr. x/2010 pentru suma de x lei, reprezentând contribuția de asigurări de sănătate și accesoriile aferente.

Față de considerentele de fapt și de drept mai sus menționate, în temeiul art 18 din Legea contenciosului administrativ, tribunalul va respinge, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respige acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L., cu sediul în x, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE x, cu sediul x

x